54e jaar — Nr 128. Dit nummer bestaat uit 8 bladzijden. Zaterdag, 12 October 1907.

Men schrijft in te Tongeren bij V. COLLES, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *POSTRIJDER* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, Groote Markt, te Tongeren.

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :

Drie maal per week : 6 fr. per jaar.
Twee - - 5 -
Een - - 4 -

Een blad afzonderlijk 10 centiemen.

De abonnementen zijn voorafbetaalbaar.

Aankondigingen : 15 centiemen per drukregel.

Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad 1 frank den drukregel.

TWEEDE BLAD.

TONGEREN, DEN 12 OCTOBER 1907.

Redevoering

van den heer De Puydt op het Congres van Kerkmuziek te Tongeren.

(VERVOLG.)

Zien wij nu, Mijnheeren, hoe den organist zijn speeltuig moet behandelen om in volle overeenstemming te zijn met de wetten der kerk en den geest der goddelijke diensten.

Professor Oberhoffer zegt in zijne Orgelmethode. Eenen hoogen graad van technieke vaardigheid wordt er van den kristen organist niet gevergd. Deze vaardigheid kan hem niet schaden en zal hem meermaals van groot voordeel zijn ; bij de goddelijke diensten nochtans heeft de virtuositeit zeer weinig te doen. Meer waarde moet er gehecht worden aan de studie der harmonie, 't contrapunt en bovenal den gregoriaanschen zang.

Over improviseeren sprekend, zegde Fr. Witt in een zijner voordrachten : Mijne Heeren, ik waarschuw u uit alle mijne krachten tegen het vele improviseeren. Eenen kleinen overgang maken van het eene zangstuk naar 't ander, eene kleine inleiding spelen, dat gaat vrij wel ; maar langen tijd en zeer dikwijls improviseeren geeft aanleiding tot eentoonigheid, slenter en alledaagsheid. Nieuw, frisch, vol afwisseling zal het zeker niet zijn. Men zegt, dat twee kunstenaars in staat waren geestvol en nieuw te improviseeren : Bach en Mendelsohn. Mijnheeren, vraagt Witt, zijt gij eenen Bach, eenen Mendelsohn ? Zoo neen, vermijdt dan het volk steeds verwarmden kost op te dienen.

Daaruit volgt dus dat den organist vlijtig en met goeden smaak zijne voortusschen-en naspelen moet voorbereiden.

Immer tracht hij door den keus zijner voorspelen de eenheid van stijl te bewaren die er noodig is om de goddelijke diensten die godvruchtige kalmte te geven die de kerk vereischt.

Hij zorge dat zijne voorspelen in toonaard, karakter en motieven zich gansch aansluiten en overeenstemmen met het daarop volgende zangstuk.

Hier moet ik mij eene kleine opmerking toelaten aan sommige mijner collegas die uit dienstvaardigheid en bereidwilligheid jegens hunnen pastoor de betrekking tusschen de verschillige tonaliteiten zoo leelijk over het hoofd zien.

Een voorbeeld : Mr Pastoor zingt zijne oratien gewoonlijk op de noot la b. Het zangstuk dat voorgaat eindigt in sol majgeene de minste betrekking dus tusschen deze twee tonaliteiten en nochtans geeft den organist den toon van het versikel onmiddelijk op in la b of wel springt hij in twee drie accoorden van sol naar la b. Dit kwetst het oor of mist de noodige kalmte.

Onnoodig de dienstvaardigheid zoo verre te drijven. De regelmatige betrekking tusschen de tonaliteiten heeft hier den voorrang en Mr Pastoor mag daarna zulken toon nemen die hij wil of kan.

De voorspelen in eene matige beweging spelen en niet onmiddelijk na het laatste akkoord den zang aanheffen ; eene kleine ruimte tusschen voorspel en zang wekt meer aandacht bij de zangers en ademt meer kalmte ; immers alles moet ernst en kalmte zijn in Gods tempel. Den bijzondersten rol van het orgel de begeleiding zijnde, zoo is daar uit af te leiden dat deze zaak groote zorg vereischt.

Men zorge vooral in de begeleiding den ondergeschikten rol te vervullen die de voorschriften der kerk ons oplegt te weten : begeleiden, ondersteunen, maar niet overheerschen. Een of twee 8 voet spelen zijn doorgaans genoeg om een tamelijk goed bezet koor te begeleiden. 't Gebruik van het pedaal moet voorbehouden worden voor de trekken gezongen door het koor en zelden in de pianissimo's voorkomen.

Voor wat den zang van den priester aan 't altaar betreft, zijn er gewichtige redenen om dezen niet te begeleiden. Goede zangers hebben het niet noodig en slechte worden door de begeleiding niet geholpen maar hunne touten worden er beter door in 't licht gesteld en onderlijnd. Menige geestelijke heeren hebben de afzonderlijke specialiteit tusschen de tonen door te zingen, iets wat iedereen niet kan en een muziekant nog 't minst van al. Dat is, ze zingen noch in fa maj. noch in fa dièze maj tusschen de twee tonen in. Indien zulken zanger begeleid wordt, dan ontstaat er tusschen orgel en stem een zwevenden samenklank die alles behalve aangenaam is. Voeg daarbij den grooten afstand die er meestal bestaat tusschen altaar en doxaal, dan kan men allicht begrijpen dat het samentreffen tusschen stem en orgel eene zeldzene zaak is. De priester dus laten zingen zonder begeleiding om de bovenaangehaalde redenen en ook nog om meer afwisseling te hebben, anderzins zwijgt het orgel om zoo te zeggen geen oogenblik van 't begin tot 't einde der mis.

Eene bijzondere hoedanigheid van den kristen organist is, de karakteristieke keuze der registers om de eigendommelijke beteekenis der kerkelijke feestdagen aan te duiden. Nemen wij b. v. het Paaschfeest.

Den vooravond reeds laten de klokken uit hunne bronze longen de stattige feesttonen hooren. Op den feestdag zelven ziet men de goede kristenen met den dageraad in feestgewaad ter kerke gaan om ter H. Tafel te naderen.

(Wordt vervolgd.)

Een vraagsken !!!

Hoe komt het dan van October 1903 tot over een week of drie « Vrije Volk » geen vijf regels kan schrijven zonder uit te vallen tegen Kerk, Godsdienst en Kloosters en dat hij nu al meteens dat artikel van kant laat ?

Heeft het Vrije Volk wellicht een indigestie gekregen van al dat pastoors en paters, van al dat papenvreten ?

Neen, 't is doodeenvoudig ! De kiezing is aanstaande en dan mag men de katholieke bevolking tegen den kop niet loopen. 't Is wel waar, de liberalen houden het met Vandervelde die zegt :

Alle geloof moet vernietigd worden !

Maar met de socialisten houden ze ook dat vooral met de kiezingen *men zich moet wachten de partij in gevaar te brengen op den buiten* en in de katholieke steden *met het materialisme of de godverloochening vooruit te zetten. Dat zou dom zijn.*

Katholieke Burgers, Werklieden, hebt ge het verstaan ?

Nu steken de liberale hun blauwe vod waarop geschreven staat :

Weg met God en Godsdienst ! in hunnen zak, omdat zij hoopen daardoor uwe stemmen te bemachtigen. Maar ge kent die vossenstreken

En daarom stemt ge voor de katholieke lijst.

Wilt Ge

dat Tongeren binnen eenige jaren *socialist* is ?

Stemt dan voor de liberalen !

Wilt ge dat het leger der revolutiemannen toeneemt ?

Stemt dan voor de liberalen !

Wilt ge dat men hier te werk gaat gelijk in Frankrijk ?

Stemt dan voor de liberalen ?

Wilt ge dat men ook hier kerken en kloosters sluit ?

Stemt dan voor de liberalen !

Wilt ge dat men processiën met het Allerheiligste Sacrament bespot, belastert en belachelijk tracht te maken ?

Stemt dan voor de liberalen !

Wilt gij dat de Godsdienst uit onze scholen verbannen en de hatelijke schoolstrijd opnieuw worde ingevoerd ?

Stemt dan voor de liberalen !

Wilt gij dat de stadskas wederom geledigd en onze financiën in erbarmelijken toestand gebracht worden zooals het onder de vroegere liberale besturen het geval was ?

Stemt dan voor de liberalen !

Wilt gij dat, zooals vroeger, onze priesters getergd, onze armen verdrukt worden ?

Stemt dan voor de liberalen !

In een woord, wilt gij een blijk van goedkeuring geven aan de partij van wanorde, die twist en tweedracht dwingelandij en verdrukking in onze stad zal invoeren, de stadsfinantiën zal verkwisten en Tongeren in schulden steken ?

Stemt dan voor de liberalen !

Wat kweeken de liberalen in hun scholen ?

In de jaren 79-81 kweekten ze er... *konijnen.*

Nu kweeken ze er *socialisten*, revolutionnairs, mannen die roepen :

Weg met Koning en Vaderland !
Weg met Kerk en Godsdienst !
Weg met Rijkdom en Rijken !
Weg met Vrede en Eendracht !

Mannen die stoutweg schrijven en schreeuwen : Slechts menschenwil zijn menschenwetten.

Weg met alle heerschappij !

ALLERLEI NIEUWS.

EENE MONUMENTALE KERK. — Het « Vrije Volk » spreekt van de monumentale kerk ter eere van het H. Hart, welke de katholieken willen bouwen te Koekelberg, en ongeveer 15 millioen zal kosten. Hij haalt de opbrengst aan der rondhalingen gedaan in Limburg : 17,230 fr.

Geen cent der liberalen zal er in die kerk steken, verklaart het geuzenblad heel plechtig ; en « die niet betaalt, moet zwijgen » zegt hij ook ; doch hij kan niet nalaten met den Godsdienst te spotten, al was het maar om te bewijzen dat hij niet !! tegen den Godsdienst is.

En hij vraagt zich af of de gevers niet beter zouden doen met te zorgen voor de ongelukkigen die geen dak hebben, en wat minder voor hen die in de hemelen zijn.

Zijt maar heel gerust, confrater, de katholieken welke onderteekend hebben voor de basiliek van Koekelberg, zullen daarom geenen cent minder geven aan de arme noodlijdenden. Zoo lezen wij in het onlangs verschenen algemeen verslag der Genootschappen van Sint-Vincentius à Paulo van Limburg, dat zij onderstand uitgedeeld hebben voor eene som van **58375 26 franken.**

De gift welke de katholieken gedaan hebben voor de oprichting der basiliek van Koekelberg, heeft de Limburgsche katholieken geenzins belet, aan de behoeftigen onzer provincie een schoon sommetje uit te deelen.

Maar wat zegt gij, « Vrije Volk », bijvoorbeeld van de stad Gent welke ineens eene erfenis opstreek die millioenen bedroeg ?

Wat zegt gij van het liberaal provinciaal bestuur van Henegouwen, dat, dank aan de medewerking der socialisten, met het geld van alle lastenbetalers oorlog voert tegen het katholiek onderwijs, en aan dezen oorlog eene som besteedt, van ongeveer **vijf millioen ?**

Hoeveel arme familiën zouden met die vijf millioen uit den nood kunnen geholpen worden ? Millioenen die nu gebruikt worden om de politiek van liberalen en socialisten te ondersteunen !

—o— TOUTES VOS VALEURS en sûreté par les coffres-forts blindés, garantis contre le chalumeaux, le thermit, imperforables, incrochetables, incombustibles, **F. Van Deuren-Guns et fils,** Canal des Récollets, 56, fabrique Chaussée St-Bernard, 135, Anvers.

Pour renseignemets, liste de clients et la vente pour le rayon, s'adresser à AUG. SNEYERS-LAFOSSE, Saint-Trond. Transformations d'anciens coffres-forts.

Coffrets en acier d'une seule pièce incombustible, à la portée de toutes les bourses.

Automobiles « ROYAL STAR »

Simples — Souples — Solides — Silencieuses
9-11, avenue des Arts, Anvers.

Demander le catalogue général.

— BELANGRIJKE UITVINDING. — M. Erikson, Zweedsch telegrafist, heeft een telefoonhoorn uitgevonden die toch zoo klein is, dat men hem gemakkelijk in het oor kan steken Hij heeft de grootte van eenen vingerhoed en nagenoeg de dikte van een potlood. Hij zal aan de bedienden der telefoonbureelen de moeite besparen steeds het geluidstoestel te dragen, dat zwaar op het hoofd weegt en dat overal is aangenomen om den dienst te bespoedigen.

De « Electroteknisch Tidsskrift » zegt dat dit kleine toestel uitstekende uitslagen heeft opgeleverd en de bedienden het veel aangenamer vinden dan den helm.

—o— **De Doctor Yvo PIRENNE**
Rue Dartois 39, te Luik, (Guillemins).

SPECIALIST voor de genees- en heelkundige aandoeningen van de *maag* en van de *darmen*, geeft zijne raadplegingen, alle dagen, van 2 tot 5 ure, 's Zondags en feestdagen, van 9 tot 12 ure. — (Telefoon 2760.)

« DAARDOOR KWAM DAT. — Klomp kwam bij eenen horlogiemaker van de stad en hield hem een erg gehavend uurwerk vóór den neus.

— Dit heb ik hier gekocht, sprak hij.

— Dat kan, sprak de uurwerkmaker, maar wat is er aan ?

— Wel, ziet ge, sprak Klomp, over vier maanden liet ik het in den varkensstal vallen, in den trog.

— En waarom bracht gij het niet seffens terug ?

— Wel, lachtte Klomp, ik deed het varken eerst gisteren dood...

—o— Het mineraal water van **St-Amand** is het tafel- en regiemwater der aan rhumatiek of flerecijnlijdender, alsook dergenen die willen vermijden het te worden.

Algemeen agent **AL. LEQUIME Nieuofschenstenweg, 541 Brussel.**

—o— *Huishoudsters. Opent de oogen !* Indien gij uitmuntenden koffie maken wil, eischt de Chicorei « der Trappisten » Vincart te Silly. Weigert namaaksels.

—o— **Dr P. DORTU,** woont thans Boulevard de la Sauvenière 84, Luik.

Neus- keel- en oorziekten.

Raadplegingen van 2 tot 4 ure.

Zondags van 9 1/2 tot 10 1/2 ure.

—o— Groot fabriek van FIJNE CIGAREN **L. Thirlart-Andrien,** 66, Rue Jean d'Outremeuse, 66, Luik.

Vier millioën cigaren in magazijn. Alle bestellingen worden geleverd in drooge en oude cigaren. — Telefoon 1956.

— GOED GESPROKEN. — Een zatterik kwam in een esthuis en vroeg :

— Zeg, garçon, ik zou moeten eene plaats hebben waar ik eten kan.

— Oamogeijk, Mijnheer, zegde de jongen, alles is vol !

— Wel, sprak de andere, dat past uitmuntend : ik ben juist ook zoo.

— ONMOGELIJKE MEDEDINGING. — Vraagt overal Petroolstoven en Lampen van het laatste gebreveteerd stelsel **A. Caby en C^e van Herstal.** Zij zijn de beste, de spaarzaamste, gewaarborgd onontplofbaar.

Zonder reuk noch rook.

— IN DE KEERS GEVLOGEN. — Jan Plavei, die terecht stond wegens het stelen van een paar leerzen, streed bardnekkig af. Zoo, sprak de rechter, het zal dan ook niet waar zijn zeker, deugeniet, dat gij een pak blink gestolen hebt, om die op te poetsen ?

— Al langer hoe schooner, riep Jan verontwaardigd, ik heb er nooit iets anders dan olie aan gedaan voor de zachtheid van 't leer...

DE VÉLOS EN DE MOTOS

SAROLEA

zijn de aanbevelingswaardigste.

Bureelen en Magazijnen te Herstal.

— HET NIEUW SCHOOLSCHIP. — Het bestellen van het nieuw schoolschip is thans eene besliste zaak.

Het moet eene stalen viermast-bark zijn, volgens de eerste klas-booten van den « Lloyd's Register » en moet binnen een jaar geleverd worden.

De afmetingen zijn : lengte 92,95 m., breedte 13,716 m., ruimte 8,357 m.

Er zal eene groote bovenkabien op het schip aangebracht worden. Daar zullen de matrozen en de kadetten hun « kwartier » hebben. Deze kabien zal verlicht en verlucht worden door talrijke luchtgaten. Op de kabien worden ook 4 groote reddingsloepen geplaatst. Onder de bovenkabien en op de groote brug wordt het kwartier der kadetten naar het voorste van het schip gebracht. Daar komen de groote slaapplaats, de waschplaats, de klassen, eene eetzaal, enz., benevens de noodige ruimte voor de machienen en den dynamo.

Het zeilschip zal terwijze gemaakt worden dat men bij stormweder geheel het schip zal kunnen doorloopen zonder nat te worden.

In de roef komen ook nog sloepen, waaronder eene oefensloep.

— **Fabriek van Pianos** Huis B. VANHYFTE, Nederkouter 32, (tegenover de Bagattenstraat) Gent.

De Pianos B. Van Hyfte onderscheiden zich door hunne welluidendheid, duurzaamheid en voordeeligen prijs. *Nieuwe Pianos, in huur geweest zijnde, met grooten afslag.*

Tien jaren waarborg.

Groote Prijs, in gemeenzaamheid, en **Gouden Medalie,** aan de Wereldtentoonstelling van Luik 1905.

Inning van slechte schuldvorderingen, L. LECOCQ C^e, deurwaarder, 1, rue Moray, 1, Luik. Telefoon 1365.

—o— **Vraagt** de vieux-système van 't merk « *'T WIT STOOPKE* ». Eischt dit merk en de naam Jacques Neefs op het etiket en opgepast voor het bedrog.

Verkrijgbaar bij M. Dans en zuster, Pleinstraat 24, Tongeren, en bij alle likeur handelaars.

— HANDIGE TOEPASSING EENER ONBILLIJKE WILSBESCHIKKING. — Een Franschen boer, die op sterven lag gaf zijn vrouw aan, hoe zij te handelen had met het weinige dat hij bezat, nl. een paard en een karhond. « Het paard, zeide hij, moet ge verkoopen en de som, die ge er voor krijgt, zult ge aan mijn familie ter hand stellen. Wat de hond betreft, hij blijft uw eigendom, gij kunt er naar verkiezing mede handelen. » Toen de eerste droefheid over het verlies van haar man eenigzins gelenigd was, kwam de vrouw op het denkbeeld der uiterste wilsbeschikking van den dierbaren overledene ten uitvoer te brengen. Zij ging met het paard en met haar hond naar de markt en bood ze te koop aan. Zij kreeg een bod van fr. 200 voor het paard doch daarentegen had niemand lust om den hond te koopen.

« Ik verkoop ze niet dan bij elkander, » zei de vrouw, geef mij fr. 200 voor den hond en een rijksdaalder voor het paard dan zijn beiden tot uw dienst. De kooper, hoewel hij de vraag zeer zonderling vond, nam genoegen in het voorstel. Den volgenden dag ging de eerijke en gehoorzame boerin naar de bloedverwanten van den overledene, stelde hun den rijksdaalder voor het paard ontvangen ter hand, en hield voor zich de twee honderd gulden, die de hond had opgebracht.

—o— Het duidelijk bewijs dat de **Biscuits Parein** de fijnste en de keurigste zijn, is dat zij op alle Tentoonstellingen de hoogste onderscheidingen bekomen.

Proeft ze en U zult overtuigd zijn.

—o— **Pianos J. Oor Rue Neuve 38 Bruxelles.**

— BIJ EEN van de gevechten van den Amerikaanschen oorlog werd generaal Howard's rechterarm door een kanonskogel verbrijzeld, zoodat hij moest worden afgezet. Aan zijn bed stond ook generaal Kearney, die zijn linkerarm verloren had in den Mexicaanschen oorlog.

« Generaal » zei Howard met zwakke stem. De andere boog zich voorover. « Generaal, » ging de andere voort, « wij moeten in het vervolg samen handschoenen koopen. »

Maison Aug. FOUNRIER.
Successeurs :
JEAN RANSY & Cie
Agents de change
3, RUE DES DOMINICAINS, 3, LIÈGE.

Sier uw huis in den winter, uwen tuin voor de lente, met

Haarlemmer Bloembollen

Na aanvangst van postwissel groot fr. 7,75 — fl. 3,75, zenden wij franco door België onze overal bekende **Normal-collecties :** *30 Hyacinthen voor glazen, of 40 voor potten, of 50 voor den tuin, of eene collectie voor de kamer van 150 stuks voor 45 potten, of eene collectie voor den tuin van 250 stuks, of eene collectie voor kamer en tuin van 240 stuks ; ieder bevattende eene prachtige keuze van Hyacinthen, Tulpen, Narcissen, Crocus, Scillas, Sneeuwklokjes, enz.*

Rijk geillustreerde prijslijst met specificatie onzer collecties in het Hollandsch of Fransch en onze vele wenken voor de cultuur bevattende groote catalogus in het Duitsch zenden wij desverlangd gratis en franco.

Tuinbouw-Etablissement « Huis ter Duin »
NOORDWIJK BIJ HAARLEM (HOLLAND).

HET GESTOORD HUWELIJK

9e VERVOLG.

— Wilt ge hier een oogenblik op mij wachten ? vroeg zij, of komt ge mee naar binnen ? ik moet eenige kleinigheden koopen voor uwe moeder, om het zwart van haar rouwkleed wat te breken. Ik zal probeeren of ik tante Cecilia niet eens een weinig kan opvroolijken.

Zij deed hare inkoopen en stuurde ze naar de afspanning. Daarna leidde hij haar door de stad, en bracht haar naar de plaats van Shakespeare's huis, en naar de kerk, waar zich ontelbare pelgrims uit alle deelen van de wereld reeds het hoofd ontblootten. Zij legde voor alles de levendigste belangstelling aan den dag, en sprak met onafgebroken oprechtheid en rondheid. In het eerst was M. Richard tegenover deze nieuwgebakken nicht wel wat toegeknoopt geweest ; haar vrijmoedigen toon had hem niet aangenaam getroffen. Maar gaandeweg had hij er zich reeds aan gewend, dat zij hem aansprak en met omging, alsof hij een oudere broeder van haar was.

Toen zij naar huis reden, vroeg zij op hare luchtige manier :

— Hoe brengt ge toch wel uwe avonden door, neef Dick ?

— Na het eten bedoelt ge ?... Wel, moeder is altoos tevreden als zij maar een deeltje van Tennyson heeft. En ik wandel van buiten en rook een sigarette.

— Hebt ge geene biljaardkamer ?

— Neen.

— Papa moet zorgen dat er eene biljartkamer is in het huis, dat hij te Londen betrekt, zegde zij beslist. Als men op het gezelschap van heeren gesteld is, dan moet men maken dat zij in huis kunnen rooken. Ik heb rooken gaarne.

— Misschien hebt ge zelf wel eens eene sigarette geprobeerd? vroeg hij, verbaasd over zijne eigene vraag.

— Dat nog niet. Maar ik kan een weinig biljart spelen, en van rooken heb ik geen last... Zeg eens, neef Dick, zijt ge een goed danser ?

— Dat weet ik niet. Zoo en zoo, denk ik. Ik kan moedoen.

— Dat wil zeggen, dat ge prachtig danst! riep zij met groote voldoening. Dat vindt ik eerlijk. Een neef die goed danst, is een ware schat. Als wij in ons Londensche huis wonen, dan denk ik veel danspartijen te geven, en dan zal ik op u rekenen, om mij de slechte dansers van het lijf te houden. En aangezien ge mijn neef zijt, behoeft ge niet angste te zijn om mij behoorlijk vast te pakken. Want dat is het onaangenaamste van vreemde partners, dat zij schijnen te denken dat ge van glas zijt en zult breken als zij u aanraken. Ik houd er van, te voelen dat mijn danser handen aan zijn lijf heeft en weet waar hij heen wil.

Toen zij thuiskwamen, werd de thee juist binnengebracht ; en door de vensters zagen zij oom Alexander heen en weer loopen op het langste hofpad, met een snellen, kleinen, dribbelenden pas, en zwaaiende armen voortdrend naar heen en weer.

— Wil ik uw vader maar eens gaan roepen, nicht Floss ? vroeg M. Richard, nu al flinkweg in denzelfden trant van spreken vallende.

— O, neen ! o, neen ! riep zij. Hij zal wel van zelf komen, als hij eerst zijn geregelden taks afgeloopen heeft. Hij heeft zeker eerst de vier-en-veertig meters uitgemeten ; en veertig maal vier-en-veertig meters maakt eene mijl, weet ge ? Maar als ge hem nu stoort ; dan raakt hij den tel kwijt, en dan is hij natuurlijk uit zijn humeur.

Toen eindelijk oom Alexander binnenkwam, was het niet om thee te drinken. Hij kreunde en jammerde. Hij wist zelf niet, welke van zijne kwalen de meest onmiddelijke aandacht vergde ; de hoofdpijn, die als een ijzeren ring zijne schedel knelde ; of het hartwater dat in zijn borst knaagde als eene rat ; of de loomheid die hem als lood zat in de beenen.

Hij zegde dat hij den volgenden dag naar Londen moest en vroeg of het tante Cecilia schikken zou, Florence voor acht of tien dagen bij haar te houden, totdat hij zijne zaken in de stad zou hebben afgedaan.

Mev. Kingston antwoordde dat het haar een groot genoegen zou zijn ; zij had voor het vroolijke en flinke meisje reeds eene genegenheid opgevat. En verder vroeg oom Alexander, of na verloop van dien tijd tante Cecilia en Richard mee naar Londen wilden gaan en voor eenige weken zijne gasten te zijn in 't hotel, waar hij voorloopig woonde. Florence had iemand noodig om haar gids in Londen te zijn ; en hij zelf wilde gaarne tante Cecilia raadplegen bij het kiezen van een huis.

De oude dame aarzelde. Het drukke stadsleven stond haar tegen ; in haar stil, afgezonderd bestaan voelde zij zich 't onaangenaamst.

Maar nu kwam jufvrouw Florence tusschen beide, en verklaarde dat zij enkel op Woodend blijven wilde op voorwaarde, dat tante Cecilia en neef Dick later met haar mee naar Londen zouden gaan.

Dit gaf den doorslag. De zaak werd beklonken, en oom Alexander keerde in den hof terug om opnieuw met eene loopoefening langs de afgemeten vier-en-veertig meters de heilzame werking van de Cayenne-peperen den congnacgroc te bevorderen.

Aldus geschiedde het dat Florence Kingston haren intrek nam op Woodend, waar zij al terstond het leven brouwerij bracht. De onweerstaanbare spraakzaamheid, levendigheid en goedgehumeurdheid van 't meisje werkten als een soort van betoovering op de eenzame weduwe, die in dit zonnige gezelschap als ontdooid en verjongd werd.

— Richard, zegde eens de oude dame tot haren zoon, toen Florence juist de kamer verlaten had, dat meisje doet mij waarlijk suizebollen. Het is of er eene windhoos door het huis gaat, nu zij bij ons is.

— En toch schijnt zij geen hekel aan haar te hebben, moeder, zegde hij.

— Een hekel ? O, neen, ik vind wel eens dat ik te veel van haar houd, zegde de weduwe met een zucht. Misschien dacht zij aan de dingen, die zouden hebben kunnen zijn.

Toen kwam de avond, op welken Richard de eerste proeven zou afleggen van zijne danskunst. Zoo goed mogelijk werden uit het salon de tafels en stoelen weggeruimd, en mevrouw Kingston werd verzocht, dienst te doen aan de piano. Hoe lang was het geleden, sedert de goede vrouw een walsje had gespeeld, of welke andere muzikale compositie dan ook ? — Toch kon zij aan het voortvarende nichtje niets, niets weigeren. Zoo trommelde zij dan een ouderwetsch dansmotief, terwijl de beide jongelieden in het rond zwierden bij het geklimper van het eerbiedwaardige instrument. Toen zij gedaan hadden, was jufv. Florence wel zoo goed om te zeggen :

— Ge danst niet slecht, neef Dick. Wij zullen samen elken avond een beetje oefenen, tot wij perfect aan elkaar gewoon zijn. Ge hebt een lichte pas, en ge pakt stevig aan. Ik zal dus op u rekenen te Londen — denk daar aan. Waartoe zou dan anders een neef dienen, als hij daarvoor niet goed genoeg was ?

Maar de gelegenheid om dit komplot ten uitvoer te brengen, deed zich vooreerst nog niet voor. Want toen mevrouw Kingston en M. Richard met nichtje Floss naar Londen trokken, moesten zij wonen in een hotel, aangezien oom Alexander nog altoos geen eigen huis had. En terwijl die goede man de handen vol had met het afwikkelen van zijne zaken, kwam het inwijden van jufvrouw Florence in de zeden en gebruiken der hoofdstad geheel voor rekening van de tante en den neef, die zelf te Londen niet veel meer dan vreemdelingen waren.

Dit was evenwel geen bezwaar voor M. Richard, die de leiding van alle mogelijke uitstapjes op zich nam en daarin haast evenveel schik had als zijn schoon en levendig nichtje. Het gerijdat oom Alexander gehuurd had, werd dus aanhoudend door het drietal in beslag genomen. De dagen vlogen om, en waren nauwelijks lang genoeg vooral hetgeen er te doen viel. En mevr. Kingston fleurde bij dit veelbewogen leventje geheel op. Nog nooit had Richard zijn moeder zoo gezond en opgewekt gezien. Zij leek inderdaad wel tien jaar jonger te zijn geworden.

Oom Alexander nam aan al deze plezieren geen deel. Vooreerst toch werd hij in beslag genomen door zijne zaken, die niet zoo vlot aan kant gingen als hij wel gedacht had. En dan hield de toestand van zijne gezondheid hem voordurend bezig. Hij was nauwelijks zijn eigen geneesheer. Alle docters vond hij domkoppen en vlegels, die onbeschaamd genoeg waren om hem te verstaan te geven dat hij minder eten en drinken en meer beweging moest nemen. Hij hield zich overtuigd dat zijne vele kwalen eene geheel andere behandeling vereischten, en dat hij zelf alléén den rechten kijk daarop had.

Maar ondertusschen pasten die aanhoudende uitstapjes van zijne dochter hem in het geheel niet. Hoe kon hij 's avonds in de bedorven lucht van een theater gaan zitten, terwijl hij in zijne kamer blijven moest, was hij elke tien minuten in een spiegel zijne tong kon bezien ? — Maar het deed hem genoegen, dat Florence zoo van haar jong leven genoot, en hij hoopte dat zijne schoonzuster en haar zoon hun verblijft e Londen nog maar zoolang mogelijk zouden rekken.

(Wordt vervolgd).